

عنوان مقاله:

مقایسه عملکرد عضلات شانه، تنه و گردن با اختلالات مفصل گلهومرال در نظامیان با و بدون سندرم متقاطع فوقانی

محل انتشار:

مجله طب نظامی، دوره 24، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد غفوری - *Department of Pathology and Corrective Movements, Faculty of Physical Education, University of Guilan, Rasht, Iran*

حسن دانشمندی - *Department of Pathology and Corrective Movements, Faculty of Physical Education, University of Guilan, Rasht, Iran*

علی یار فلاح - *Department of Pathology and Corrective Movements, Faculty of Physical Education, Azad University, Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: یکی از مهمترین گروه هایی که در معرض سندرم متقاطع فوقانی قرار می گیرند نظامیان هستند. نظامیان به واسطه فعالیت های بدنی که دارند اغلب دچار سندرم متقاطع فوقانی می شوند. در همین راستا هدف اصلی تحقیق حاضر بررسی مقایسه ای عملکرد عضلات شانه، گردن و تنه با اختلالات مفصل گلهومرال در نظامیان با و بدون سندرم متقاطع فوقانی است. روش ها: این تحقیق از نظر زمان مقطعی، از لحاظ موضوعی یک تحقیق کاربردی و از لحاظ روش با استراتژی یک تحقیق علی-مقایسه ای میباشد. جامعه آماری تحقیق حاضر، شامل ۱۲۰ افسر مرد ۳۰-۴۵ ساله استان کرمانشاه با حداقل ۷ سال سابقه کار بود. با در نظر گرفتن شرایط ورود و خروج آزمودنی ها تعداد ۷۰ نفر به صورت هدفمند و دردسترس در دو گروه ۳۵ نفره افسران با و بدون سندرم متقاطع فوقانی انتخاب شدند و پس از هماهنگی و آشنایی با چگونگی و ماهیت پژوهش و تکمیل فرم رضایت نامه، اطلاعات لازم گردآوری گردید. از ابزارهای دوربین عکاسی، خط کش منعطف و داینامومتر به ترتیب برای اندازه گیری سر به جلو، شانه گرد، کایفوزیس و عملکرد ایزومتریک برخی از عضلات شانه، گردن و تنه استفاده شد. تجزیه و تحلیل آماری داده های خام به دست آمده از اندازه گیری ها توسط نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ است که در دو بخش توصیفی و استنباطی ارایه شده است. یافته ها: افراد با سندرم متقاطع فوقانی با میانگین (سن = $34/85 \pm 3/57$ سال، قد = $179 \pm 0/5$ سانتی متر، وزن = $76/77 \pm 11/82$ کیلوگرم) و افراد بدون سندرم با میانگین (سن = $34/02 \pm 2/93$ سال، قد = $179 \pm 0/5$ سانتی متر، وزن = $91/79 \pm 11/01$ کیلوگرم) بودند که تحلیل آماری نشان داد که در سطح معناداری $0/05$ درصد تفاوت معناداری بین ویژگی های دموگرافیک وجود ندارد. نتایج نشان می دهد که بین عملکرد عضلات شانه، گردن و تنه با اختلالات مفصل گلهومرال در نظامیان با و بدون سندرم متقاطع فوقانی اختلاف معناداری وجود دارد ($P < 0/05$). نتیجه گیری: با توجه به نتایج این پژوهش می توان مشاهده کرد که الگوهای وضعیت ثابت و تکراری در گروه با سندرم به دلیل نوع و میزان فعالیتشان با رایانه و ایجاد پاسچر ثابت بر نمره قدرت عضلانی و دامنه های حرکتی شانه اثرگذار بوده، که این مسئله در گروه بدون سندرم به دلیل نوع فعالیت شغلی آن ها کمتر دیده شده که می تواند نشان دهنده تاثیر الگوی صحیح وضعیتی در حین فعالیت بر بروز اختلال حرکتی بازو باشد.

کلمات کلیدی:

Muscle imbalance, Joint disorganization, UCS syndrome, Army officers

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1711971>

